

48 en ullykkelig Bestemmelse, saa lagde jeg den Mening deri, at siden den stadig giver Anledning til saa heftige Kampe, tror jeg deri ligger tilstrækkelig Grund til at kalde den en ullykkelig Bestemmelse. Jeg betragter denne Bestemmelse som en Spøghedsbevisning imod Folkethinget, og jeg anser det for meget uheldigt, naar en Mand, fordi hans Nabo engang har taget sin Hat af, derfor tror sig berettiget til at give denne En paa Hatten, hver Gang de atter mødes, og det forekommer mig at være saaledes, man tror sig berettiget til at behandle Landstinget.

Berg: Den ærede Finantsminister yttrede, at min Forklaring af Landstingets Stilling var ikke i Overensstemmelse med Grundloven. Den meget ærede Finantsminister viste ikke, hvorledes denne Uoverensstemmelse var tilstede. Jeg er overbevist om, at jeg er i Overensstemmelse baade med politiske Modstanderes Udtalelser under Forsatningens Tilblivelse som ogsaa i Overensstemmelse med samtlige Grundlovens Paragrafer. Naar den meget ærede Minister mener, at Folkethinget værnar bedst sin Ret ved at sige — det er faktisk et Udbrag af den ærede Ministers Yttringer — at finde sig i, at der intet Hensyn tages til dets Beslutninger og høre sig for Landstinget og den høie Regjering i alle de Spørgsmaal, hvorom Uenighed er tilstede, da er jeg ikke enig med den meget ærede Finantsminister deri. Det er min Uoverensstemmelse, at vor politiske Udvikling her i Landet skal nok føre det dertil, at alle Parter skulle komme til at erkende, at det er en Ulykke for et Land vedblivende at regjere med en Mindretalsregjering.

Frederiksen: Jeg har hidtil ikke taget Del i denne Debat af den simple Grund, at den Debat om Realiteten, der foreligger, ikke for mig frembyder stor Interesse, saaledes som Forholdene for Diebliffet ere. Men der er visse almindelige Sætninger, der, naar de gjentages ofte og uimodfagte, kunne faae Betydning og en anden Betydning, end de fortjene. Derimellem er ganske vist visse almindelige Sætninger, som vi i Slutningen af Debatten have hørt fremsatte med saa stor Styrke af det ærede Medlem for Kolding (Berg), og som vi ganske vist kjende fra tidligere Tid. Det ærede Medlem gjentog i dette Diebliff, hvad han oftere har sagt, at det er Folkethinget, der idelig og idelig giver efter for Landstinget, for Mindretallet her og Regjeringen. Men dette er en fuldstændig Misforstaaelse. Hvis de Herrer ville se hen til hele vor Finants-husholdning i de foregaaende Aar, saa vil jeg spørge: hvad indeholde disse Finantslove, vi have vedtaget, Andet, end netop Folkethingets Anskuelser, i hvilke mange Punkter ere de blevne forandrede i Landstinget; ere de ikke helt og holdent i alle deres Enkeltheder som i deres Hel-

hed et Udtryk af det Arbejde, der er foregaaet i Folkethinget igennem Finantsudvalget? Naar vi se paa Lovgivningen, den hele Række vigtige Lovbestemmelser, som ere gennemførte her i Landet, Næringsloven, Landbolovene, hvad ere da disse store Lovarbejder Andet end et Udtryk af Folkethinget? I de sidste Aar have vi ganske vist staaet stille; (Stemmer: Ja!) ja, det er netop Sagen; men Spørgsmaalet er, hvem det skyldes, at vi have staaet stille, og der kommer jeg nu til den anden Sætning, som det ærede Medlem for Kolding før henviste til, og som ganske vist tildels er den Betragtning, der ligger til Grund for den Kamp, der nu føres, en Betragtning, der, saaledes som den er fremsat fra de Herrer, væsentlig bidrager til, at jeg i denne Kamp staar paa den Side, hvor jeg nu staar. Det er nemlig den Betragtning, at hele Lyngdepunktet i enhver Sag skulle ligge i Folkethinget, at Landstinget ikke maatte være Andet end et Overhus. Jeg tør naturligvis ikke her komme tilbage til de mange Betragtninger, som ogsaa tildels her idag ere gjorte gjældende med Hensyn til denne Sag; men siden det ærede Medlem vendte tilbage til det store Englands Exempel og talte om, at Landstinget skulle være et Overhus, og at vi derved kunde faae en lykkelig Anvendelse af vor Forsatning, saa kan jeg dog ikke Andet end minde om, hvorledes det er gaaet til, at det er blevet det virkelige Resultat — der findes ikke en eneste Bestemmelse derom i den engelske Forsatning — at Magten i hele England ligger hos Underhuset og hverken hos Overhuset eller Dronningen. I gamle Dage var det anderledes, thi der var en Tid, hvor al Magten i England var hos Kongen, og til andre Tider har Overhuset været den virkelige Regjering. Hvorfor er det nu ganske anderledes? Fordi Underhuset repræsenterer alle betydelige og store Interesser hos den engelske Nation, fordi Alt, hvad der er magtigt, indsigtsfuldt og fremragende dygtigt, er samlet i Underhuset. Og dernæst, hvorfor giver Overhuset efter, og hvorfor angive de største og betydeligste Tjere Overhusets Plads netop som et Revisionskammer, der i store og vigtige Spørgsmaal til Spende og sidst skal give efter? Det er, fordi det paavirkes og maa høre sig for den offentlige Mening. Den oplyste offentlige Mening, som udtaler sig igennem Pressen, Forfatterne, kort sagt, Alt, hvad der kan gjøre Anskuelser gjældende i Landet, bøier Overhuset sig for. Naar jeg haaber, at vi her skulle komme til et andet Resultat end det, hvortil vi i Diebliffet ere komne, og at vi engang skulle komme ud af den Marsch paa Stedet, som vi i de sidste Aar have gjort, saa er det, fordi jeg nærer den Tillid blandt Andet til det ærede Medlem for Kolding og ogsaa til andre ærede Medlemmer, at de ikke ville blive upaavirkede af den offentlige Mening. Naar man vilde sammenligne vor mislige Stilling i